

i alt 7 Portioner af Reguleringstillægget. Ved Lov Nr. 74 af 18. Marts 1938 ydedes der tillige Tjenestemænd m. fl. et særligt Løntillæg for Finansaaret 1938—39.

I Aar gik Udgiftstallet ned til 2831 — eller 11 Points *under* Øverstegrænsen for den stille Zone —, hvorved Retten til den 7de Portion Reguleringstillæg bortfaldt. Da derhos det særlige Løntillæg kun gjaldt til 1. April 1939, rettede de 3 Centralorganisationer af Statstjenestemænd samt Danmarks Lærerforening Henvendelse til Regeringen om en Ændring af Reglerne for Ydelse af Reguleringstillæg, idet man ligesom tidligere anmodede om, at der inden for den stille Zone (Udgiftstal mellem 2427 og 2842 Kr.) maatte blive ydet Reguleringstillæg efter de almindelige Regler, i alt 3 Portioner à 104 Kr. Regeringen fastholdt imidlertid det Standpunkt, at en Ophævelse af den nævnte Pristalszone med en deraf følgende ensartet Beregning af Reguleringstillægget i Forhold til Udgiftstallet maatte henvises til Overvejelse i Forbindelse med en almindelig Revision af Tjenestemandsløven; derimod var man villig til paa lignende Maade som i 1937 og 1938 at tage Hensyn til de raadende Prisforhold gennem en midlertidig Foranstaltning.

Under Forhandlingerne naaede man til Enighed om en Lønordning for 1939—40 efter følgende Linier:

1. Lov Nr. 74 af 18. Marts 1938 om *midlertidigt Løntillæg* til Statens Tjenestemænd m. fl. *faar Gyldighed ogsaa for Finansaaret 1939—40*. Der ydes i Henhold til denne Lov et ensartet Tillæg, som for *gifte* Mænd og dermed ligestillede udgør 168 Kr. for alle Lønninger (Pensioner) paa 1 500 Kr. og derover, medens der for Lønninger (Pensioner) under 1 500 Kr. ydes et Tillæg paa 12 pCt.; til *ugifte* ydes Tillægget med tilsvarende Begrænsninger som fastsat i Tjenestemandsløvens § 90, Stk. 3 og 4, med Hensyn til Reguleringstillægget (henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af det fulde Beløb).

2. Den *Portion af Reguleringstillægget*, der som Følge af Udgiftstallets Fald skulde bortfalde efter Tjenestemandsløvens Regler, *opretholdes* for Finansaaret 1939—40 ved særlig Lovhjemmel.

3. Ligesom i 1938—39 ydes der et Tillæg af *5 pCt. til* alle i Finanslovens Honorarskema optagne *faste aarlige Honorarer*.

Der opnaaedes endvidere Enighed mellem Regeringen og Tjenestemandorganisationernes Repræsentanter om, at samme